

MAYA'NIN YORUMU

DP, AKP, CHP,
MHP, DTP

ABDULLAH GÜL

TSK ve DARBE

ünal yaltırık

2007 seçimleri, her yönü ile Türkiye'yi bitirmiştir.

Artık, Atatürk ile Cumhuriyet ve laiklik kavramları havada kalmaya mahkûm olmuştur.

İçte ve dıştaki sevinç çılgınlıklarının esas nedeni seçimin kazanılmasından değil, işte bundandır.

Önce seçimler üzerinde duralım ve seçim sonrası görüşlerimizi aktaralım.

**

DP

Seçim sonuçlarını büyük ölçüde etkilediği için DP'den başlıyoruz.

Demirel'den sonra beceriksiz ve yeteneksiz genel başkanların ellerinde kalarak, her seçimde hızla oy kaybeden dünün dev DYP'si , bugünün cüce DP'si bu seçimlerde de büyük bir hezimete uğrayarak oyunu %5'lere düşürdü. İkinci kez barajı aşamadı, meclise giremedi. Devlet yardımından da yararlanamaz hale geldi, getirildi.

Ve tabii çok yazık oldu.Ancak, böyle olacağı belli idi. Yapılan tüm anketlerde bu sonuç açık ve net biçimde görülüyordu. O kadar ki, partinin bazı yönetici ve adayları kamuoyu yoklaması yapan kuruluşlardan rica-minnet, oy oranlarının % 10'un üzerinde gösterilmesi için çaba harcamaya, hatta etik olmayan tekliflerde bulunmaya başlamışlardı.

Bazı firmalar bu baskılardan öylesine rahatsız oldular ki, anket sonuçlarına alt-üst sınır koyarak işlem yapmak zorunda kaldılar.

*

Sonucun bu şekilde olmasının çeşitli nedenleri vardır. Bazılarını sıralayalım ;

1- Partinin tam seçim zamanı, isim değişikliği yapması büyük hataydı. DYP adını dağdaki çoban dahi bellemiş iken, bugün ancak 60'lı yaşların hatırlayabildikleri DP adı tutmamış, benimsenmemiştir.

Ağar güya, bu değişikliği Demirel ve Çiller etkisinden kurtulmak ve kendisini AP veya DYP geleneğinden değil, DP kökeninden geldiğini vurgulamak için gerçekleştirmiş, fakat yüzüne gözüne bulaştırmıştır

Partinin ismini iyi ki "ittihat ve terakki" olarak değiştirmede!..

2- Ağar ismi ilk günden beri tutmamış, benimsenmemiş, güven vermemiş ve saygı uyandırmamıştır.

Anadolu'dan Demirel'i ziyarete gelen bir çok DYP'li heyet bu hususu hep dile getirmişler ve ; "Bu polis teşkilatta tutmadı..." tarzında beyanlarda bulunmuşlardır.

Bu doğru bir tesbittir. Daha ilk günden Ağar 'a "şaiibli bir kişi" gözü ile bakılıyor, sevilmiyor, sayılmıyor, ciddiye alınmıyordu.

Bu nedenle , teşkilat "Çiller" i bile aramaya başlamıştı.

3- Ağar, teşkilatı toparlayamamış, küskünleri, kırgınları arayıp sormamış, "her şeyi ben bilirim" anlayışı ile doğru dürüst bir ekip oluşturamamıştır.

Partililerin umutla ve sabırla beklediği ikinci kongrenin sonuçları ve yetkili kurullara seçilenler, bardağı taşıran damla olmuş ve Ağar artık tamamen gözden çıkarılmıştır.

Kongre sonrası kaleme aldığımız makalemizde bu konular eleştirilmiş ve Ağar'ın dikkati çekilmiş fakat hazret oralı olmamıştı.

4- Ağar'ın yetkili kurullarına danışmadan tek başına yaptığı aday listeleri acaip ve tutarsız bir listeydi.

G.İ.K. üyelerinin ve il yöneticilerinin pek çoğunu değerlendirmemiş, listelere almamış, ya da kazanılması mümkün olmayan sıralara koymuştur.

Anadolu'da liste başlarına yerleştirdiği adaylardan 36'sı müteahhit ve tüccarlardan oluşuyordu.

DYP (DP) ne zamandan beri müteahhit ve tüccarlar partisi olmuş ve bunlar niçin seçilebilecek yerlere konulmuştu, bunun izahı çok zordur.

Özellikle liste başlarına konan kadın adaylara çok büyük tepki gösterilmiştir. (İstanbul'da Nevval Sevindi, Kastamonu'da Şebnem Kısaparmak).

Kimdi bunlar, nereden ve nasıl bulunup çıkarılmıştı?.. Partiyle ne ilişkileri vardı?.. Şimdiye kadar Doğru Yol Partisine oyları nasip olmuşmuydu ?.. Bunlara kim oy verirdi, kim bunlar için çalışırdı?..

Nitekim öyle oldu, bu hatunlara seçimler boyunca kimse sahip çıkmadı, kimse yardımcı olmadı.

5- Ağar, devletin resmi giysisi haline getirilmek istenen ve Cumhuriyet karşıtlarının bayrağı durumuna gelmiş olan türbanı daima savunmuş, bu konuda ısrarla tepkisizliğini sürdürmüştür.

Bu tutumu partiye gönül veren milyonlarca seğmenin kuşkuya düşmesine yol ağmıştır.

6- Seçim gezilerinde, seçim otobüsünün üstüne kendisinden ve eşinden başka kimsenin çıkmasına izin vermemesi teşkilatların tepkisiyle karşılandı, İl Başkanlarının dahi Otobüsten uzak tutulması partililerce ayıplandı, istiskal edildi ve alaya alındı,

7- Partinin temel direği ve büyük kurucusu Demirel'i hafife aldı, umursamadı, aramadı, sormadı, ona arkadaşları için kontenjan hakkı tanımadı ve engin tecrübelerinden yararlanma yoluna gitmedi.

Ancak seğime  gün kala, İsmet Sezgin aracılığı ile Demirel'e gitti ve kendisinden, DP'ye oy verilmesi için ağırıda bulunmasını istedi. Bu teklife Demirel'in cevabı ise "hayır bu saatten sonra böyle bir şeyi benden bekleme" demek olmuştur.

8- ANAP'la birleşme aşamasında dürüst ve açık davranmadı, sözünde durmadı ve herkesi şaşırtan bir garip tutum sergiledi. Zaten oy kaybının önemli bir nedeni de bu davranışı idi.

9- Partiye emek veren teşkilat mensuplarını ve eski parlamenterleri dışladı ve bunları yok saydı.

10- Daha da önemlisi vatandaşa bir şey söylemedi, söyleyemedi. Konuşmaları anlamsız, sıkıcı, tatsız tuzsuz, hastane yemeği gibiydi.

11- PKK'lılar için "dağdan insanlar, düz ovada siyaset yapsınlar" savsatası DYP'ye çok oy kaybettirdi.

Sen bir elinle genel idare kurulu üyelerini itip siyaset dışı bırakacaksın, emeği geçmiş tüm partilileri yok farzedip darıltacaksın, merkez sağın babası durumundaki bir Demirel'i umursamayacaksın, öteki elinle de ne idüğü belirsiz bir takım ahbabını getirip liste başlarına oturtacaksın, sonra da vatandaştan oy isteyeceksin.

Bu mümkün m ?..

Kısacası, bugüne kadar, Kızılcahamam'daki Semra zal'lı büyük skandaldaki özel bilgilere vukufiyeti ile ayakta kalabilmiş, karakol kültüründen öte bir yeteneği olmadığı anlaşılan Ağar, güzelim partiyi, kıratı mahvetmiş, AKP'nin de

ekmeğine yağ sürmüştür.

Sanki, DYP'yi ve Merkez Sağı yok etmekle görevlendirilmiş gibi gelmiş, sonrada vazifesini yapıp çekip gitmiştir. Tıpkı bir zamanlar ABD'den gelerek DSP'yi mahvedip giden Derviş gibi...

Partinin bu hale gelmesinin tek nedeni Mehmet Ağar'ın bizzat kendisidir. Elbette partililer şimdi kendisine, bu günlerin meşhur sözüyle ; "al Nevvali'ni, al Şebnemini de git!.." diyeceklerdir.

"Dağdan insinler düz ovada siyaset yapsınlar" diyenleri millet affetmemiş ve tasfiye etmiştir.

Ağar'a da partiye de yazık olmuştur.

**

AKP

AKP bu seçim sonuçlarıyla, kapatılan Nizam, Selamet, Refah, Fazilet ile Saadet Partilerinin yapamadıklarını başarmış, ülkeyi "din elden gidiyor" paniğine sokarak, Atatürk, Cumhuriyet ve laik düşüncüyü şimdilik rafa kaldırmıştır.

Avrupalı bir şair bir şiirinde mealen ; Yün kırpıcılarından şikâyetçi olan koyunlar; "Bir kere de kasabı deneyelim!.." demişler..der!..

Bu seçimlerin özü böylesine bir düşüncenin neticesidir..

Vatandaşa "Laiklik elden gidiyor" veya "Din elden gidiyor" dendiğinde hangi görüşe sahip çıkar sanıyorsunuz?.. Elbette ki "Din elden gidiyor" a...

AKP, gizli veya açık, seçimlerde bu temayı işlemiş, Özellikle Gül için; "dindar bir Cumhurbaşkanı seçmeyi istemediler" vurgulamasıyla mağduru oynayarak malı alıp götürmüştür.

Vatandaş ne Yunan Başbakanı'nın Yunanistan dönüşü Erdoğan'ın eşi Emine Hanımı öpmesini, ne yolsuzlukları, ne gemiciği, ne musevi kökenli olduklarını, ne eski şeriat sevdalısı söylemleri - yeminleri, ne batık ekonomiyi, ne Kıbrıs'ın elden çıkarılışını, ne borçları, ne perişan dış politikayı ve ne de şehitleri umursamıştır. Seçmen, sadece, sanki tehlike varmış gibi "aman din elden gitmesin.." demiştir.

Bu seçimlerde AKP'nin en büyük destekçileri, kürtçüler ile büyük iş çevreleri olmuştur.

Oy vermek için yazlıklarından dönenlerin yarıdan fazlası oylarını AKP'ye vermişlerdir.

Bir işadamı şöyle anlatıyor ; AKP'ye oy vermeye utandım...Oysa onun kazanmasını istiyordum...

Onun için nasılsa barajı aşamaz, böylece oyum da dolaylı olarak AKP'ye gider diye oyum Genç Partiye verdim..."

İyi mi ?..

Gel de;"gözünüzü toprak doyursun deme...". Cumhuriyet, Atatürk, Laiklik onların umurunda mı?.. Onların dini imanı para...Bakalım harcayabilecekler mi ?..

*

Gidişat şunu gösteriyor ;

Artık sıra , at canbazlarının şeker ve kırbaç yöntemi ve Ayır-Buyur kuralı (Divida et İmpera) ile, Atatürk Cumhuriyeti'nin yıkılmasına, yerine bir Kürt-İslam Devleti kurulmasına gelmiştir.

AKP'deki oy artışının diğer önemli bir nedeni de, AKP'li Belediyeler ile AKP'li kadınlardır. Bunlar, ev ev dolaşarak ve bire bir ilişki kurarak çok başarılı bir çalışma yapmış, maddi-manevi olağanüstü gayret göstermişlerdir.

Bu yönden AKP'yi kutlamak gerekir.

**

CHP

CHP yine aynı CHP...

Bu seçimlerde de istediğini elde edememiş ve artık umut olmaktan büyük ölçüde çıkmıştır.

CHP'nin bu seçimlerde aldığı oyların yarısına yakını kendi oyları değildir. AKP'ye karşı verilmiş tepki oylarıdır. Aslına bakılırsa CHP böyle bir tepki olmasaydı barajı zor aşardı.

Başarısızlığı sadece Genel Başkan Deniz Baykal ile izah etmek doğru değildir ve bu işin kolay tarafıdır.

Bize kalırsa CHP artık Atatürk'ün kurduğu Parti olma özelliğini yitirmiştir. Cumhuriyetimizi de Atatürk kurmuştur, ama bakınız bugün ne hale gelmiştir...

CHP'de böyledir.

CHP, geçtiğimiz dönemde çok dillendirdiği halde sine-i millete dönmemekle hata işlemiştir. Eğer dönseydi bugün karşımıza bambaşka bir CHP tablosu çıkacaktı.

CHP'nin özellikle, eskiden güçlü olduğu kıyı şeritlerindeki kaybı dikkat çekicidir.

Bu kaybı da Baykal'ın varlığı ile izah etmek haksızlık olur.

Bize göre asıl sebep kıyı şeritlerine yönelik kürt akımıdır.

Antalya ve İzmir Limanları kürt mafyasının kontrolü altına girmiştir. Bu yörelere muazzam bir kürt akını vardır. Ve bunlar oylarını AKP'ye vererek ona büyük destek sağlamışlar, dolayısıyla CHP oylarını etkilemişlerdir.

Ancak, Baykal faktörü CHP içinde ve dışında, o kadar öne çıkmıştır ki, bu görüşün dışında başka bir çözüm aranmamaktadır.

Bu bakımdan Baykal'ın ; "Alın ne haliniz varsa görün bakalım..." deme zamanı gelmiştir.

**

MHP

Geçen dönem hiç gereği yokken erken seçim diye tutturana ve barajı aşamayarak meclis dışında kalan MHP, bu seçimlerde üçüncü parti durumuna gelmeyi başarmış ve 70 milletvekilliği alarak meclise girmiştir.

CHP, DP ve ANAP'dan umudunu kesen seçmen bu kez oylarını MHP'ye verdiler. MHP kendi öz oylarını büyük ölçüde kaybetmesine rağmen açığını bu oylarla kapatmıştır.

MHP'ye yönelik, vatandaşın kürt istilasından, bölücülüğünden endişe duymaya başlamasından ileri gelmiştir.

Bunun en bariz örneği Mersin'de aldığı sonuçtur. MHP, Çankırı, Yozgat, Kırıkkale gibi kalelerini yitirirken, solun kalesi durumundaki, fakat kürt istilasının en yoğun olduğu Mersin'de birinci parti durumuna gelmiştir.

MHP eğer, bu yeni oyları, kendi oylarını kaybetmeden alabilseydi çok şey değişecek, meclis aritmetiği allak bullak olacaktı.

MHP kendi öz oylarını neden yitirdi?

Çünkü MHP yönetiminin önemli hataları oldu...

Hakiki Milliyetçilik, tek bayrak, tek dil ve tek milleti benimsemekle olur. Oysa MHP üst yönetimi ; "kürtçe konuşanlar da kardeş olarak kucaklanmalı...güneydoğu'da oy kürtçe istenmeli... kendilerini kürt kimliği ile ifade edenleri bölücü olarak görmenin yanlış olacağını..." benimsiyor ve teşkilattan da böyle düşünülmesini istiyordu.

Yine, ülke satılıp, kaosa sürüklenirken genç MHP'lilerin meydanlara çıkıp tepki göstermeleri kesinlikle yasaklanıyor, teşkilatın can damarı genç partililer pasif duruma getiriliyorlardı.

Benzer diğer sebepler de eklenince partililer ve sempatanların çoğu çareyi MHP'yi terketmekte buldular. Bu seçimlerde de daha çok AKP'ye destek verdiler.

*

Fakat MHP Şimdi yeni bir hata daha yaptı ;

Seçimlerden hemen sonra, hiç gereği yokken, kendilerine AKP tarafından her hangi bir talepte de bulunulmamıŐken Cumhurbaşkanlığı seçiminde meclise gireceğini ilan ederek 367 Őartını yok farzetti ve Gül'ün seçilmesinin önünü açtı.

MHP'nin bu tutumu, MHP'ye olan güveni adeta sıfırladı. Umutlar boŐa çıktı... MHP, seçim meydanlarında fırlatılan ipe kendini astı ve geleceğine ağır bir darbe indirdi.

Milletin MHP'yi bir kez daha bađıŐlayacađını sanmıyoruz.

**

DTP

Bu seçimlerin en tehlikeli ve düşündürücü yönü DTP'nin meclise girmesi ve grup kurması olmuştur.

Çünkü bu durum, PKK'nın mecliste temsili demektir.

DTP'liler güçlü oldukları yerlerde kendi bağımsız adaylarını desteklemişler, diğer yerlerde ise AKP'ye destek vermişlerdir.

Meydanlarda olduğu gibi Şimdi parlamentoda da AKP - DTP birlikteliği söz konusudur ve artık hemen her konuda birbirlerine destek verme eğilimindedirler.

Bugün AKP içinde barınabilen Şeriatçı bir çok ismin aynı zamanda militan kürtçü olmaları tesadüfi değildir.

Yine, Kurtuluş savaŐı sırasında İngiliz'lerin kurduğu "Kürt Havi Cemiyeti"nin kurucusunun torunu, PKK'nın kurduğu HADEP'in eski genel başkan yardımcısı ile Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşuna emperyalizmin yerleştirdiği dinamiti ateŐleyen Őeyh Said'in torununun Başbakan Tayyip Erdoğan'ın çok yakın çevresinde bulunmaları, oldukça anlamlıdır.

Kürtler ve Őeriatçılar Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana el ele kol koladırlar.

Beslenme yerleri de Belediyelerdir.

Devletin tüm kademesinde militan güçleri vardır ve giderek tehlike oluŐurmaktadırlar,

Sanırız bu meclis olağanüstü olaylara gebedir.

**

VE DİĞERLERİ

Yüzde sıfır vigüllerle oy alan diğer partiler artık bir karar verme durumundadırlar.

Yapacakları iki şey var;

Ya kendilerini feshedecekler, ya da birbirleriyle birleşme yoluna gideceklerdir.

Başka çareleri yoktur.

Zira komik duruma düşüyorlar.

**

ABDULLAH GÜL CUMHURBAŞKANI

Ve Gül, oğlunun tavsiyesine uyarak Cumhurbaşkanlığına adaylığını koydu, MHP sayesinde uzlaşmaya gerek kalmadan da Çankaya'ya çıkmayı başardı.

Yani artık türban ve tesettür Çankaya'dadır ve devletin resmi giysisi haline gelmek üzeredir...

Hakkındaki yolsuzluk dosyaları TBMM raflarında bekleyen, "T.C.'nin sonu geldi... kesinlikle laik düzeni değiştirmek istiyoruz.." gibi söylemleri ile ün salan, ısrarla şeriat yanlısı ve ümmetçi olduğu yazılan-çizilen, eşinin türbanı nedeniyle devletiyle davalı Abdullah Gül, TSK'nın 27 Nisan ve 28 Ağustos bildirimlerini hiçe sayarak, büyük bir hata yapmış ve emrivaki ile adaylığını açıklayarak bu göreve talip olmuştur.

Ve, eski TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın dediği olmuş, Meclis daha doğrusu AKP "dindar bir cumhurbaşkanı" seçmeyi başarmıştır.

Tepkiler büyüktür ve şimdilik suskunluk şeklinde kendini göstermektedir. Ama böyle devam eder mi bilemeyiz.

Hiç kimse Gül'ün türbanlı eşini koluna takıp, bütün söylemlerini yok sayarak gidip ATATÜRK'ün koltuğuna oturmasını içine sindiremez, dahası, vatandaşın demokratik yollarla elinden gelen her imkanla tepki göstermesini yadırgıyamaz. Herhalde;" ne yapalım seçimle geldi" diye de bu demokratik hakkını kullanmasına engel olamaz.

Bu tepkinin neler getireceğini şimdiden kestirmek mümkün değildir.

*

Gül'ün ayağının tozuyla alelacele yurt gezisine çıkması ve bu geziye Doğu ve

Güneydoğu'dan, özellikle de Van'dan başlaması oldukça manidardır.

Çünkü Van, Saidi Kürdi'nin hayalindeki "Şeriatçı Kürdistan"ın Başkentidir.

Gül, teşekkür seyahatine bu ilden başlamakla hata etmiş ve bunda herhangi bir beis görmemiştir. İnşallah bu bir tesadüften ibarettir. Keşke bu yolculuğa seçim bölgesi olan Kayseri'den başlasa idi...

*

Öte yandan, Gül'ün henüz işin başında iken ve yoğun bir çalışma temposu içindeyken SABAH ve ATV için bazı ecnebi firmalarla basına açıklanmayan gizli bir toplantı yaptığı iddia edilmektedir. Bu konuda Gül'ün mutlaka bir açıklama yapması gerekiyor.

Gül'ün son günlerdeki, Başbakanı rağmen YÖK ve Üniversitelerle yakın ilişkisi de önemlidir.

Demek istediği ya da vermek istediği mesaj ;" Bakınız ben üniversitelerle ne kadar içli dışlıyım.Gittiğim hiçbir üniversite açılışında öğrencilerden tepki görmüyorum, sevgi ve saygı ile karşılanıp uğurlanıyorum..." ise bunda ciddi başarıları olmaktadır.

Yine yavaş yavaş alıştırma niyeti ile olsa gerek köşkte verdiği iftar yemeklerinde bazı türbanlı hanımların mevcudiyeti de oldukça can sıkıcıdır.

Bize kalırsa Gül, bir zamanlar "alışırlar, alışırlar" diyen Özal'ı kendisine örnek almış gözükmektedir.

*

TSK

TSK'nın, daha doğrusu Genel Kurmay Başkanlığı'nın bugünkü durumu hiç iç açıcı değildir.

İki hızlı Fenerbahçeli, Başbakan Erdoğan ile Genel Kurmay Başkanı Büyükanıt'ın seçimlerden önce İstanbul'da Dolmabahçe Sarayı'nda yaptıkları iki saatlik özel ve gizli görüşmede herhalde Fenerbahçe futbol takımının durumu ele alınmadı...

Bu görüşmede, sanırım başta ABD ile ilişkiler, Irak, laiklik, Atatürk ilkeleri, Cumhuriyetimizin hazin durumu, kılık kıyafet, Genel Kurmay'ın gece yarısı bildirisi, Arınç ve Gül'ün tutumları, irtica tehlikesi ve yapılan bazı atamalar olmak üzere pek çok konu ele alınmış, ülke gündemindeki hemen her konu görüşülüp biçimlendirilerek mutabakata varılmıştır.

Seçimlerden sonra, Arınç'ın TBMM Başkanlığına yeniden seçtirilmemesi, hatta kabineye alınmaması, TBMM Başkanlığına ılımlı ve saygın bir AKP'linin seçilmesi, Gül'ün Cumhurbaşkanı olma inat ve hevesinden vazgeçirilmesi bu

mutabakatın başlıca şartlarını oluşturmuştur.

Rivayet olunur ki, son derece olumlu ve ılımlı geçen görüşmenin ardından, Paşa'yı kapıya kadar yolcu eden Başbakan Erdoğan bir ara gülerek ;"Paşam" demiş ve "eğer seçimlerde %40'larda oy alırsak bize özellikle Cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda daha rahat hareket etme imkânı tanıyacak mısınız?.." diye sormuştur.

Genel Kurmay Başkanı Büyükanıt'ın bu soruya cevabı tarihe geçecek niteliktedir ve son derece anlamlıdır ;

"%70'de oy alabilirsiniz. Ama size verilen bu oylar ülkeyi yönetmeniz içindir, rejimi değiştirmek için değil..."

*

Evet, bu görüşme sonrasında gerçekleşen seçimlerden AKP, büyük bir oy oranı ile tek başına iktidar olmuştur.

Arınç tasfiye edilmiş, yerine ılımlı, saygın ve deneyimli bir politikacı olan AKP Zonguldak milletvekili Köksal Toptan TBMM Başkanlığına seçilmiştir. Arınç efelenerek ;"Ben MGK üyesi olan bir bakanlık isterim.." demesine rağmen boyunun ölçüsünü almış ve devre dışı bırakılmıştır.

Cumhurbaşkanlığı meselesi de bu şekilde aşılmalıydı. Ve öyle de olacaktı. Bu, Başbakan ile Genelkurmay Başkanı'nın görüşmelerinde mutabakata varılan en başta gelen konulardan biriydi. Fakat olmadı. Çünkü durumu sezen Gül, ani bir kararlar ve Başbakana haber vermeden, Dışişleri Bakanlığı'nda bir basın toplantısı yaparak adaylığını açıklamış ve beklenmeyen bir emrivaki sergilemiştir.

Bu durumda Başbakan da zorda kalmış ve sesini çıkaramamıştır.

Esasında o da Gül'ün Cumhurbaşkanlığına sıcak bakmıyordu.

Bu emrivaki Genel Kurmay Başkanlığı'nı da sıkıntıya sokmuş, Atatürk'çü ve laik kesimin içlerine su serpen, umut veren 27 Nisan ve 28 Ağustos duyuruları boşlukta kalmıştır.

Herzamanki umutla;"ordu nasıl olsa bunlara geçit vermez, türbanı Çankaya'ya çıkartmaz" diye düşünen milyonlarca yurtsever sukutu hayale uğradılar...

Cumhuriyetin 84 yıldır bekçiliğini yapan TSK şimdi ne yapacaktı, ne yapmalıydı ?..

"Sözde ve özde bekçilik" tartışması başladı bile...TSK'ya duyulan güven süratle azalıyor,

TSK günlerini gün etmekten öte bir şey düşünmeyen, şımarık ve para düşkünü bazı köşe yazarlarının hedef tahtası haline gelmiştir.

Cumhurbaşkanının seçilmesini “sivil darbe” olarak niteleyip, yoğun biçimde TSK ile dalga geçme modası başlamıştır.

AKP cenahında ordu için iğrenç yakıştırmalarda bulunularak “askeri kışlasına soktu” diye Erdoğan göklere çıkarılmaktadır.

Ülke insanı giderek taraf olmaya başlamıştır. Bütün tartışmalar “Biz ve Onlar” la başlıyor.

Laikler, Atatürk ve Cumhuriyet sevdalıları burukturlar, kırgındırlar ve umutsuzdurlar.”Madem önlenemeyecekti o halde neden ortaya çıkıldı, umut verildi ve neden 27 Nisan ile 28 Ağustos bildirilerine gerek görüldü, bunlar blöf müydü?..” diye hayıflanıyorlar.

Artık türban ve tesettür Kıbrıs'ta olduğu gibi protokole giriyor, askerse protokolden çıkıyor. İlkokullu kız çocukları bile sınıflarına örtünerek girmeye başladılar.

Şehit ailelerine iftar yemeği bahanesiyle köşke türbanlı hanımlar doluşmakta ve Atatürk'ün resimleri altında pür neş'e dolaşmalarına seyirci kalınmaktadır.

Merak ediyoruz ; Reiscumhur eşi böyle iken, ordudan eşi türbanlı diye ihraç edilenlerin durumları şimdi ne olacaktır?

**

VE DARBE...

Şeriat İran'a aynen bu şekilde gelip yerleşmiştir. Üstelik bizdekinin aksine orada laikler çoğunlukta idiler.

Demokrasi diye diye milleti kandırdılar, sonra da yurt dışındaki Humeyni'yi getirip bir gecede 5000 subayı öldürüp tam bir şeriat ülkesi oldular.

Bu nedenle ülkemizde büyük bir tedirginlik hüküm sürmeye başladı. Malezya mı olacağız, İran mı, endişesi var.

Din giderek ön plana çıkıyor.

Partilerimizin çoğu dine odaklı...

AKP, SAADET, BBP, MHP, YURT, DP, ANAP, Yaşar Hoca'nın, Haydar Baş'ın Partileri ve bir kaç hariç diğerleri hep böyle..
Bir de,”darbe olur mu?” diye soruyor herkes birbirine...

*

Evet, darbe olur mu ?..

Söyleyelim;

Ülkede Cumhuriyet tehlikeye girmişse, Laiklik lanetleniyorsa, ülkenin siyasilerinin çoğu "Ne mutlu Türk'üm" demiyorsa, Hükümet üyelerinin yarısından fazlası tarikat mensubu ise, Türban ve Tesettür devletin giysisi haline gelmiş, Çankaya'ya kadar çıkabilmişse, Ülkenin bir çok insanı Türkçeye benzer bir dille konuşuyorsa, Lider, milletvekillerini kendisi tesbit ediyor, Cumhurbaşkanı ve Meclis Başkanını kendi belirliyorsa, YÖK'ün, Danıştay'ın, Anayasa Mahkemesi'nin, Genelkurmay'ın Başkanlarını kendi atamaya çalışıyorsa, ülkenin bütün bankaları ve milli değerleri ecnebilere peşkeş çekiliyorsa, terör örgütü PKK mecliste temsil edilmeye başlamışsa, Kürt-İslamcı güçler gittikçe çizmeyi aşıyorsa, her gün şehit cenazeleri için gözyaşı dökülüyorsa, paragöz ve hain bazı medya mensubu kişiler için iyice tadını kaçırmışlarsa, kendi ordusuna dış bileniyorsa, Yöneticileri "T.C.'nin sonu geldi, kesinlikle laik sistem değişmelidir," diyebiliyorlarsa, iç ve dış ticaret yabancıların eline geçmişse, Humeyni sevdalısı bir hoca yurt dışından Türkiye'yi yönetmeye hevesleniyor ve CİA ajanları tarafından korunuyorsa, Dış politika yürekler acısı bir durumda ise, Başbakanı yabancı bir ülkenin planlarına, projelerine eşbaşkan olmuşsa, Devletin itibarı ayaklar altına alınmışsa, Yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet, adam kayırmacılık aklın alamayacağı boyutlara ulaşmışsa, Atatürk devrim ve ilkelerini yok etmek için devlet makamları mollalara, dervişlere, tahsis edilmişse, eğitim imamlaşmışsa, kızlar ilk okulda bile örtünmeye başlamışsa, inanan-inanmayan denilerek bölücülük yapıyorsa, yönetenler dindar değil dinci ise, Elhamdülillah şeriatçıyız diye işe başlanmışsa, ülkenin ekonomiden sorumlu bakanı daha önce ABD Büyükelçiliğinde memurluk yapmışsa, "Ben Muhammed Müslüman ümmetindenim. Türkiye dinsiz, laik bir memleket haline gelmiştir. Hayatımı Mustafa Kemal dinsizliği ile savaşa adayacağıma, Türkiye'yi bir din ve şeriat devleti haline getirmek için mücadele edeceğime. Kemal Paşa zamanında çıkarılan dinsiz kanunların tatbikini önleyeceğime, kısa zamanda ümmet esasına dayanan, şeriat devletin kurulması için çalışacağıma, dinim. Allahım ve bütün mukaddesatım üzerine yemin ve kasem ederim." diye yemin edenler baş köşeyi kapmışlarsa ve de TSK'nın iki bildirisi halen geçerliliğini muhafaza ediyorsa, hele hele ordunun alt kademesi kaynıyorsa...hiç darbe olurmu?..

Cevabı siz verin.

Korkmadan söyleyin. Zira, korkmaya başlarsanız hep korkarsınız.

*

İnternette dolaşıyorum. Bakıyorum şöyle yazmışlar ;" Atatürk soruyor: Peki benim ordum nerede? diyor...ve cevap veriyorlar ; izinde Paşam.."

Yüreğim sızlıyor, kahroluyorum..

Ötedenberi en çok gücüme giden, aslanların sırtlanlardan kaçıp ağaca çıkmaları olmuştur...

Ölü başında bekleme gecesinde gibiyiz.

Ve, Jüri kararını vermek için çekildiğinde, her zaman bir bekleme süresi olur..

Tanrı Türk'ü korusun .